

[Lykketoft]

ter inde i det regnestykke end de erhvervs-mæssige renter.

Til gengæld har de erhvervsdrivende, der er med i regnestykket, haft mulighed for, før man kom frem til det, man kalder bruttoindkomst, at foretage alle de fradrag, de har i henhold til gode afskrivningsregler, henlæggelse til investeringsfonds osv. Der er masser af skattefrie kursgevinster, der ikke indgår i bruttoindkomsten osv. osv., så hvis man tog hensyn til det hele, kunne man meget vel få et billede, der var endnu grovere i retning af en skæv fordeling af privilegier og byrder i dette samfund. Der er ingen som helst grund til at tro, at det billede, skatteministeriet her har givet skatte- og afgiftsudvalget, overdri- ver de uheldige konsekvenser af fradragsud- nyttelse og skæv byrdefordeling i det nuvæ- rende skattesystem.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er naturligvis rigtigt, når skattemini- steren siger, at nu skal vi passe på, når vi siger bruttoindkomster, for der er noget, der hedder bruttoløn, og der er noget, der hedder bruttoindkomst. Bruttolønnen er nem at fin- de ud af, bruttoindkomsten er sværere. Men når det er sagt, så må skatteministeren også i saglighedens navn fortsætte med at sige: men vi må indrømme, at den del, der er diskussi- on om, er en lille brøkdæl, formentlig 5 pct. af samtlige indkomster. Det er det, vi dis- kuterer. Størrelsesordenen er ikke mere, og skatteministeren burde også i saglighedens interesse have fortsat med at sige, at den store konference, man havde i slutningen af 1970erne omkring bruttoindkomstbegrebet, fastslog, hvad vi jo alle sammen ved, at for disse 90-92 pct. af befolkningen er der aldrig nogen diskussion om, hvad bruttoindkomsten er. Enhver lønmodtager ved, hvad han har fået udbetalt, og de samme 90-92 pct. af be- folkningen har hvert eneste år en diskussion med skattemyndighederne om, hvad den skattepligtige indkomst er. Det synes jeg skal med i billedet, når vi taler om det her, for så indviklet er det nuværende system, og så enkelt er det alligevel at tale om bruttoind- komst.

Rahbæk Møller (SF):

Det er ikke første gang, en skatteminister har fremlagt forslag til en skatterreform. Det er heller ikke første gang, der ikke bliver noget ud af reformen. Men det er første gang, man på forhånd kan sige, at det heller ikke er meningen, at der skal komme noget ud af det. Det forslag, der her er skitseret, er med omhu konstrueret, så forslag af denne art ikke vil kunne vinde flertal.

Det er i sig selv et positivt tegn, at en kon- servativ regering er nødt til at foretage en sådan afledningsmanøvre. Det er tegn på, at kravet om en ægte skatterefor m nu er så stort, både i medlemsskaren, fra flertallet af folketingets partier og blandt vælgerne – og i meget forskellige kredse blandt vælgerne – at det ikke længere er muligt at besvare kravet med tavshed.

Når det er konstateret, er det også nød- vendigt at sige, at nogle af de partier, der har en skatterefor m på programmet, er medskyldige i, at afledningsmanøveren lykkes i den forstand, at det endnu en gang lykkes at ud- skyde en ægte skatterefor m. Det gælder nat- urligvis især de radikale, der jo har frempro- vokeret denne redegørelse ved deres beslut- ningsforslag i fjor, et beslutningsforslag, som man ville stille sig tilfreds med at få vedtaget med regeringspartierne stemmer, selv om det af regeringens betækningsbidrag tydeligt fremgik, at regeringen ikke agtede at frem- komme med forslag om en skatterefor m, der blot tilnærmelsesvis ville opfylde de krav, som de radikale selv havde stillet.

Som forhenværende folketingsmedlem Preben Wilhjelm engang har sagt, er proble- met, at det er umuligt at lave en skatterefor m uden hr. Bernhard Baunsgaard og umuligt at lave en med hr. Bernhard Baunsgaard. Det er årsagen til, at befolkningen stadig væk må trækkes med et forældet og ubrugeligt skatte- system. Jeg synes, det var på tide, at de radi- kale nu selv formulerede et reformfor slag, der er mere detaljeret end de tre løst formu- lerede linjer, de plejer at komme med. Jeg er naturligvis klar over, at hr. Bernhard Baun- sgard næppe selv har tid til at udarbejde et egentligt reformfor slag, men der må da være folk i det radikale venstre, der kan gøre det for ham. Så var det da muligt, at debatten kunne komme ind på et spor, der faktisk vil- le lede til en reform.

Men heller ikke socialdemokratiet kan helt fritages for et medansvar for, at en skitse